

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 38 kor. — fill.
Fél évre — 19 „ — „
Negyedévre 9 „ 50 „
Egy hétre — 3 „ 30 „

Egyes szám ára: Budapes-
ten, vidéken és pályaudva-
rokon 16 fillér

PESTI NAPLÓ**SZERKESZTŐSÉG,
KIADÓHIVATAL**

Budapest, Rákóczi-ut 18.

TELEFONJózsef 62—30, 62—31,
62—32, 62—33, 62—34.

Felelős szerkesztő:

József 62—34.

Igazgatóság: József 62—35.

Wilson az amerikai hadüzenet évfordulóján nagy beszédet mondott Baltimoreban, kereskedelmi hegemóniára való törekvéssel vádolta a központi hatalmakat, kijelentette, hogy most is kész igazságos és tisztességes békéről tárgyalni, de elfogadja a németek kihívását s csak egy választ ad rá: erőszak a végletekig, mérték és határok nélkül.

A franciák széles vonalon támadtak Moreuil és Montdidier között.

A németek az Ancre nyugati partján újabb sikert értek el.

Az angolok több mint félmillió embert vesztek a „császár csatában“.

Kártya

Széltehen-hosszában zug a város és mögötte az ország: két kártyabotrányról beszélnek az emberek. Az érdeklődés oly forró, hogy egy pillanatra háttérbe szorúlnak a harctéri jelentések is és mindenki csak a kártyaklubok titkos jelentéseit lesi. Boldog isten, sérelem esett a kártya erkölcsén, melyet ez a város minden erkölcs fölé helyezve, tiszteletben tart. Ne kutassuk, hogy van-e, lehet-e a kártyának erkölce, vegyük tudomásul a tényt és világítsunk be a háborus kártyaklubok füstös szobáiba.

Éjszakánként kékhasu ezresek, zöld szaszok és rongyos jancsi-bankók hevernek a kártyaasztalokon, vastag kötegekben, vagy össze-visszahányva, mint a szemét és körülöttük sápadt emberek ülnek, hidegen verej-

tékező homlokkal és kidülledő szemmel. Mióta háboru van, a kártyaszenvedély is megnövekedett. Azelőtt csak kis aranyhalacska volt ez a szenvedély, de ma krokodil, a béke kártyásai rozsdás mordályokkal lőttek, a maiak — a kor igényéhez képest — negyvenkettesekkel és százhusz kilométerre vivő csodaágyukkal. Mindez érthető is. Nálunk az emberek ebben a boldogtalan és éhenkorász városban mindig csak azért kártyáztak, mert nem tudtak megélni, a kártyaasztal mellett keresték meg a kenyerüket, vagy azt a fölösleget, mely — egy francia közmondás szerint — nagyon szükséges dolog. Takarékpénztárba a békeidején se rakosgatták a budapestiek kis tőkéskezüket, nem futottak a bankba, hanem a baccarat-klubok bankjaiba tették, mit az arcuk verejtékével kerestek, minden kamat igénye nélkül. Ha a békében a nyomorgó gavallérnak csak harminc koronát kellett nyernie, hogy elegáns cipővel koptathassa a flasztert, ma legalább háromszáz koronára van igénye. Nemcsak a cipő, a ruha, a tojás, a hus drágult meg, hanem a kártya is. Így a háborus kártya is megváltozott. Azok a csöndes öreg urak, kik a kávéház egy rejtett kis szobáskájában agyarucon egy virsziniával pár koronában játszottak valaha, ma a hadifeketénél kis vagyongókat vesznek ki a zsebükből és nem ritka az a délután, mikor pár ezrest hagynak ott a kártyaasztalon.

Mi ebben az áldatlan pörpatvarban nem akarunk szemforgató erkölcsbirák lenni. Csak azt állapítjuk meg, hogy a szerencsétlen kártyások valahogy lépést akarnak tartani azzal a titáni és minden képzeletet felülmúló drágasággal, mely még a mai gazdasági viszonyok között se jogosult és a paraszt önkényes

ádrágitásával kezdődött, melyre aztán a kereskedők feleltek hasonló erénnyel. Hozzájárul a háborus kártyaszenvedély kifejléséhez az is, hogy a boldogtalan emberiség immár sok-sok éve maga is bizonytalanságban él, megszokta a kockázatot és mindene állandóan egy-egy kártyalapon, egy-egy véletlenül forog, melyet nem ismer. Egy óriási kártyajátékban kis játékosok azok az eltévelyedettek, kik fölött most az egyáltalán nem aggályos erkölcsbirák tetemrehívást rendeznek. Vessenek gátat ennek a szenvedélynek, ha tudnak, de magát a jelenséget elnyomni se nem könnyű, se nem célszerű, mindenekelőtt meg kellene szüntetni a bajnak az okát, a drágaságot, mely a polgári munkát és a csüggedetlen sérénységet szinte értéktelenné teszi.

Budapesten a kártyásokkal szemben nagyon szigorúak, soha annyi erkölcsbirát nem hallottunk szónokolni, soha annyi intézkedés, ülés és nyilatkozat nem történt, mint mostanában, mikor kipattan a sok kártyabotrány közül két újabb botrány. Ebben a városban, melyben majdnem mindenki kártyás, a kártya szakértői az erkölcsbirák. Nézetünk szerint a felnőtt embereket lehetetlen megrendszabályozni, lehetetlen és fölösleges megtiltani azt, hogy ne ártsanak maguknak és ne egyenek tüket és ne szublimálttal édesítsék meg a mindennapi kávéjukat. Mi csak sajnáljuk azt a rengeteg energiát, melyet a kártyabotrányok elsimitására és magyaráztatására fordítanak. Ezen a fáradságon talán megoldhatnának hasznosabb és értékesebb problémákat is, batárt szabhatnának a drágaságnak és olcsóbb cipőt, ruhát, élelmiszereket biztosíthatnának az uri nyomorultaknak, kik ebben a lehetetlen időben is élni akarnak és segíthetnének azokon az árva hazardeurókon,